

[Hartel.]

taget saa mange danske Mælkeprodukter som muligt. I denne Forbindelse vil jeg, uden derfor at komme ind paa Forsvarsspørgsmaalet, finde det rimeligt, at man i den danske Hær gik over til at give Mandskabet Smør i Stedet for Margarine, som jo sammenlignet med Smør er et underlødigt Produkt. Kunde der skaffes en Ordning, hvor Børnene kunde faa Adgang til i det mindste at faa en Liter Mælk daglig til rimelig Pris, vilde jeg ogsaa finde, at dette vilde være en forstandig Politik.

Jeg kan billige Tilføjesen om, at man kan straffe dem, der paa en eller anden Maade omgaar Lovens Bestemmelser, med hel eller midlertidig Fortabelse af Retten til at gøre Brug af den Omsætning, som skabes ved Loven. Dette finder jeg er rimeligt.

Min største Bekymring over for de sociale Love, som forelægges — det er jo efterhaanden ikke saa faa, jeg tager ikke specielt Sigte paa denne —, er, hvorledes de økonomiske Muligheder vil være for at opfylde de store Krav, der stilles til Statskassen gennem de Love, vi vedtager. Den nærmeste Fremtid vil, som jeg sagde før, utvivlsomt stille os over for store Ændringer paa det økonomiske Omraade, men vi maa gaa ud fra, at naar Regeringen forelægger disse Lovforslag, saa ved den, hvorledes og hvorfra den kan skaffe Midlerne, og jeg maa have Lov at gaa ud fra, at der ikke træffes Dispositioner uden efter det mest modne Overlæg. I øvrigt har jeg naturligvis intet mod det Lovforslag, der foreligger her, og kan tilsige det vor Støtte.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær rejste Spørgsmaalet om Forskud til Kommunerne. Jeg skal være villig til at forhandle med Finansministeren om Muligheden af under Behandlingen af Lovforslaget i det Udvalg, jeg formoder vil blive nedsat, at faa indsat en Bestemmelse, der paa samme Maade, som vi har det i forskellige andre Love, giver Finansministeriet Bemyndigelse til at yde Forskud til Kommunerne.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk rejste Spørgsmaalet om, at Børnehjem og lignende Institutioner skulde kunne faa Mælk efter denne Lov. Dertil maa jeg sige nej. Der har i Gaar hos et Par andre Ministre været et Udvalg for Landets Forældreforeninger, der vilde have udleveret Mælk

til alle skolepligtige Børn paa Skolerne, og dertil har jeg maattet sige: Ikke efter denne Lov. Hjemmeværende Børn under den skolepligtige Alder er maaske dem, der trænger allermost til at faa Mælk, og derfor vil det være urimeligt at lægge Beslag paa saa stor en Del af Mælken, som det vilde blive nødvendigt at gøre, hvis Skolerne og alle de nævnte Institutioner skulde trække Mælkort til sig.

Til det ærede Medlem Hr. Skjerbæk vil jeg endvidere sige, at „Forsørgelsesbyrde“ dækker det samme som „Antallet af Børn“, men dog maaske paa en lidt anden Maade, fordi „Forsørgelsesbyrde“ ogsaa kan være til Stede, uden at der i og for sig behøver at være Børn, der behøver Mælk. Vi har netop i Socialministeriet denne Gang gerne villet lægge Vægten paa Forsørgelsesbyrden, fordi vi er inde i en Tidsperiode, hvor ingen af os ved, om det i de kommende to Aar netop gælder om at komme til Hjælp med Varer af den Art, her er Tale om. Derfor har vi formuleret det lidt anderledes og givet en lidt mere vidtgaende Udformning af Begrebet, end der tidligere laa i, at man tog Hensyn til Børneantallet. Det var nærmest med Henblik paa Mælkortene.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) og det ærede Medlem Hr. Hartel, at jeg er ikke uvidende om, at der er en lidt forskellig Opfattelse af, om vi skal bevare 7 Mill. Kr. til Kød og 9 Mill. Kr. til Mælk, eller vi skal nedsætte Beløbet til Kød og forøge Beløbet til Mælk med et tilsvarende Beløb. Det Problem vil jeg bede om, at Landbrugsministeren maa være med til at forhandle om i det Udvalg, jeg gaar ud fra bliver nedsat; det var ikke modent til Løsning ved Udformningen af Lovforslaget, idet dette gerne skulde gennemføres inden Aarets Udgang. Men saa vil en Forhandling derom altsaa kunne ske i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Hartel sagde, hvis jeg husker helt rigtigt, noget i Retning af, at det var bedre i de Tider, vi kommer ind i, at give Mad, altsaa Naturalier, i Stedet for Penge. Jeg vil i den Anledning sige, at det er ikke Forudsætningen, at disse Kort skal indgaa i de sociale Udvalgs Kasser som Værdipapirer, saaledes at de sociale Udvalg kan vælge, om de hellere vil give en Familie et ringe Pengebeløb og saa flere Kort. Man kan ikke paa den Maade tage dem som et offentligt Tilskud til de sociale Udvalg, saa disse uden videre sparer i Penge maaske omtrent et Beløb som det, de faar tilstillet Kort for. Forudsætningen